

Sulcorebutia rauschii Frank

WALTER RAUSCH

De ganse lange dag had ik in de bergen rondgelopen, tot ik tegen de schemering het dorp Zudanez bereikte, een typische Boliviaanse nederzetting. Vlug ging ik nog even achter het dorp op een kleine verhoging

staan om mij te oriënteren omtrent de morgen te volgen weg. Volgens de literatuur moet hier **Aylostera zavaletae** Card. groeien, een plant die ik niet in het herbarium van Prof. Cardenas, noch in de botanische tuin van Cochabamba heb kunnen vinden. Bovendien weet niemand wat voor plant dit eigenlijk is. Zo mijmerend stond ik rond te kijken en besloot deze en gene berg de volgende morgen te onderzoeken. Later viel mij nog in, dat in de beschrijving van genoemde plant ook nog "Rio Grande" genoemd werd. Daarom vroeg ik 's avonds in een restaurant hoe ver het lopen was naar deze Rio Grande, hetgeen 40 km bleek te zijn. In vergelijking met aanduidingen in sommige vroegere nieuwbeschrijvingen als "Bolivia" of "Noord-Argentinië" is een betrekkelijk vage aanduiding als bij **Aylostera zavaletae** toch nog vrij exact.

De volgende morgen overwoog ik toch nog of ik die 40 km zou gaan lopen. Er bleek een smal pad door een rivierdal te gaan, maar waarschijnlijk was nergens een dorp of een huis onderweg te vinden, zodat de toch ook nog over berge heen en terug zeker 3 dagen in beslag zou nemen. Bovendien moet men in een woest bergland als Bolivia voor een reis te voet wat ruimere tijd rekenen, zodat 3 dagen mij toch nog te kort leken. Derhalve besloot ik tenslotte de in de buurt gelegen bergen te onderzoeken. Groot was mijn verrassing toen ik op de eerste berg vrij dicht bij de top een klein, 1-2 cm in diameter metend plantje vond. De beschrijving van de plant van Cardenas had ik slechts vaag in herinnering. Ten slotte kan men de gehele cactusliteratuur niet meenemen op dergelijke expedities. Bovendien had tot dusverre niemand de genoemde plant van Cardenas opnieuw gevonden, zodat

ik een flauw vermoeden had, dat ik de bewuste **Aylostera zavaletae** weer gevonden had.

Ik stuurde een paar exemplaren naar Ernst Markus in Oostenrijk en deze schreef mij later, dat de gezonden plantjes niet overeenkwamen met de beschrijving van Cardenas, vervolgens beschreef Ing. G. Frank uit Wenen deze soort in "Kakteen und andere Sukkulenten", p. 238, 1969, als **Sulcorebutia rauschii**.

De plantjes zijn in habitus zeer variabel, de kleur van de epidermis gaat van wit-grijs-groen tot donkerviolet, de dorentjes zijn slechts 1-2 mm lang, meestal zwart en gebogen, soms echter ook roodbruin tot geel. Er komen vrijwel geen 2 gelijke exemplaren voor. Slechts de bloem heeft een vrij uniform karakter en verschilt van de andere soorten uit deze streek, o.a. door de roodviolettelige meeldraden.

Door haar sterke neiging tot het vormen van spruiten zal deze interessante dwergcactus zeer spoedig haar weg vinden naar de vele liefhebbers.

Vert. A.F.H.B.

Dit artikel werd in **Succulenta** 52:4 (1973) (bldz. 72-73) gepubliceerd.
Overgenomen met de toelating van de schrijver en de uitgever.
